Závist - Rezek, Petr

Léta jsou jak pápěří,
křídla snů a dálky bez dvěří,
zklamání máš za sebou,
sedmikrásky v trávě pod sebou.

Vítr vzal ti z ramen plášť,
vím proč náhle cítíš zášť,
cesta tvá vede zvlášť,
je to závist.

Je to závist,
dětských her a školných dnů,
je to závist,
ber, kde ber a kam se hnu,
lásko, najdi cestu k nám.

Závrať mám, když vzpomínám
na tvůj smích jak páv chce zůstat sám,
dnes už z toho málo víš,
v divadle se příliš nebavíš.

Já šel ven do bílých míst,
z každé tváře příběh číst,
ty však znáš, chci ti říct,
jenom závist.

Je to závist,
že mám dům a dětí pár,
je to závist,
sousedů, že nejsem stár,
lásko, najdi cestu k nám.

Tenkrát chtěl jsem vrátit čas,
začít znovu nebyl žádný špás,
kolikrát jsem vlastně žil,
rok za rokem než jsem pochopil.

Nestačí jen štěstí mít,
na své louce dlouze snít
a pak v rukou jako štíp
svírat závist.

Je to závist zbytečná
jak pouhý pláč,
je to závist netečná,
ptám se tě nač,
lásko, najdi cestu k nám.

Kolik cest má čas,
k čemu pěst a hráz,
jedna z míst tě zas
bude vést i nás,
k čemu závist.

Je to závist zbytečná
jak pouhý pláč,
je to závist netečná,
ptám se tě nač,
lásko, najdi cestu k nám.